

Reguleringen – og dermed forebyggelsen – af kemiske stoffer i vores omgivelser og deres sundhedsmæssige risici ligger uden for Sundhedsministeriets ressort. Den danske politik følger sædvanligvis et forsigtighedsprincip om, at udledning af sundhedsskadelige stoffer skal begrænses i det omfang, det er teknisk og økonomisk muligt. En nedsættelse af udledningen af et potentielt kræftfremkaldende stof vil altid ud fra et rent sundhedsfagligt synspunkt kunne støttes. Men dikterer det tekniske niveau, at stoffet skal erstattes med et stof med en lignende teknisk effekt, bør man også vurdere erstatningsstoffets eventuelle sundhedsmæssige risici.«

Jeg kan foreløbig henholde mig til det af Sundhedsstyrelsen udtalte, og vil vende tilbage med et mere fyldestgørende svar direkte til spørgeren, når Sundhedsstyrelsen har modtaget de sagkyndige udtalelser, det vil være nødvendigt at indhente.

– målt i ton og målt som behandlingshyppighed – ønskes halveret inden 1997 i forhold til det gennemsnitlige forbrug i perioden 1981-85, og de meste sundhedsfarlige og miljøskadelige produkter skal fjernes fra markedet.

I forbindelse med Folketingets vedtagelse af pesticidafgiften i 1995 fremgik det af lovforslagets bemærkninger, at det skønnedes, at afgiftsforhøjelsen vil reducere salget af bekæmpelsesmidler med 10 pct.

Som det bl.a. fremgår af den status for opfølgning på Natur- og Miljøpolitisk Redegørelse 1995, der blev fremsendt til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg i december 1996, er der ud over afgiftsforhøjelsen, der trådte i kraft 1. januar 1996, gennemført yderligere tiltag med henblik på at reducere anvendelsen af bekæmpelsesmidler.

På baggrund af de foreliggende oplysninger, der kun vedrører et enkelt år efter lovens ikrafttræden, og i lyset af de øvrige gennemførte foranstaltninger, er det for nærværende ikke muligt at vurdere den fulde effekt af pesticidafgiften.

Regeringen vil som oplyst under forespørgselsdebatten den 15. maj 1997 i løbet af efteråret fremlægge en status for pesticidhandlingsplanen fra 1986. I den forbindelse vil også indgå den videre indsats for at minimere forbruget af bekæmpelsesmidler.

Miljø- og Energiministeren har endvidere som opfølgning på den motiverede dagsorden F 59, som blev vedtaget af Folketinget 15. maj i år, nedsat et hovedudvalg og 4 faglige underudvalg med uafhængig sagkundskab. Underudvalgene skal i deres arbejde vurdere scenarier for total og delvis udfasning af pesticiderne. Hovedudvalget har til opgave dels at koordinere og diskutere underudvalgenes arbejde, dels at udarbejde den endelige rapport til ministeren.

Spm. nr. S 3256

Til økonomiministeren (2/9 97) af:

Jes Lunde (SF):

»Vil ministeren give en vurdering af, hvor meget pesticidafgiften skal forhøjes, så den i kombination med bedre rådgivning medfører en halvering af behandlingshyppigheden?«

Begrundelse

Grundvandet trues af pesticider, og der er behov for en omgående indsats. Det Radikale Venstre har foreslået en forøgelse af pesticidafgiften, så behandlingshyppigheden halveres. Det vil være et skridt ad den rigtige vej. Men det haster med at få konkretiseret (og gennemført) forslaget. Derfor udbedes en vurdering af, hvor meget afgiften skal sættes op for at nå det nævnte (del-)mål. Svaret kan eventuelt gives med et interval eller en usikkerhedsmargin.

Svar (17/9 97)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Pesticidhandlingsplanen fra 1986 indeholder to målsætninger: Forbruget af bekæmpelsesmidler

Spm. nr. S 3374

Til erhvervsministeren (10/9 97) af:

Jens Hald Madsen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke lovforslag fra samlingen 1996/97 der har været forelagt Erhvervsministeriets testpanel og med hvilket resultat i hvert enkelt tilfælde?«